

८

ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ

ສື ກໍາ ເປີ ກິ
ໃ ປ ປ

ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ເວີບີ	ດຸ	ເກົ່າ	ຕີ
ໄມ້ ລູ່	ວັນ	ໄມ້ ກົງ	ພື້ ກົງ
ໄມ້ ລູ່	ໄມ້	ໄມ້	ໄມ້
ໄມ້	ໄມ້	ຈັກ	ຈັກ
ໄມ້ ດັກ	ໄມ້ ດັກ	ທຸກ	ປ
ໄມ້ ແກ້	ແກ້	ກັບ	ໄມ້ ດູໃ
ໄມ້ ແກ້	ວັນ	ໄມ້	ຈຸ່ງ
ວິ	ດີ	ຕົກ	ສຳ

ใจ หู ปี ใจ ใจ
 ปี หู ใจ
 หู ใจ เต้า ผ้า
 ปี กิน ใจ
 รัก เพิ่ง ใจ ใจ

ในสำเนาแม่ของ มีด้านทุนการผลิตต่อไป 18,051.71 บาท ด้านทุนการผลิตเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 3.24 บาท มีต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อไป 13,247.91 บาท ด้านทุนผันแปรเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 2.38 บาท ด้านทุนคงที่ เหลือต่อไป 4,803.80 บาท ด้านทุนคงที่เฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 0.86 บาท ส่วนเกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ ในสำเนาฝ่าย มีด้านทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไป 18,495.86 บาท ด้านทุนการผลิตเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 3.02 บาท มีด้านทุนผันแปรเฉลี่ยต่อไป 15,618.70 บาท ด้านทุนผันแปรเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 2.55 บาท มีต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อไป 2,877.16 บาท มีต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 0.47 บาท

ผลการศึกษาวิจัย ผลตอบแทนจากการปลูกห้อมหัวใหญ่ของเกษตรกรในจังหวัด เชียงใหม่ปีการเพาะปลูก 2541/42 พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ มีผลผลิตห้อมหัวใหญ่เฉลี่ย ไร่ คะ 5,947 กิโลกรัม มีราคาขายเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 5.90 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 35,087.30 บาท มีค่าใช้จ่ายในการขายเฉลี่ยต่อไป 206.72 บาท มีกำไรสุทธิจากการปลูกห้อมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 16,008.36 บาท กำไรสุทธิจากการปลูกห้อมหัวใหญ่ต่อ กิโลกรัม 2.69 บาท เมื่อแบ่งพิจารณาในแต่ละพื้นที่ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาแม่ของ มีผลผลิตห้อมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 5,574.87 กิโลกรัม มีราคาขายเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 5.32 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 29,658.31 บาท มีค่าใช้จ่ายในการขายเฉลี่ยต่อไป 3.23 บาท มีกำไรสุทธิจากการปลูกห้อมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 2.08 บาท ส่วนเกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาฝ่าย มีผลผลิตห้อมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 6,133.06 กิโลกรัม มีราคาขายเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 6.47 บาท มีรายได้จากการจำหน่ายหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 39,680.89 บาท มีค่าใช้จ่ายในการขายเฉลี่ยต่อไป 310.14 บาท มีกำไรสุทธิจากการปลูกห้อมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อไป 20,874.89 บาท กำไรสุทธิจากการปลูกห้อมหัวใหญ่เฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 3.40 บาท

จากการทดสอบข้อสมมติฐาน พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาแม่ของ มีด้านทุนผันแปรจากการปลูกห้อมหัวใหญ่แตกต่างจากเกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาฝ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาแม่ของ มีด้านทุนคงที่แตกต่างจากเกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาฝ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาแม่ของ มีรายได้จากการจำหน่ายหัวใหญ่เฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 3.24 บาท และเกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาฝ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ต่อ กิโลกรัม 2.38 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ในสำเนาแม่ของ มีกำไรสุทธิจากการจำหน่ายหัวใหญ่เฉลี่ยต่อ กิโลกรัม 2.69 บาท และเกษตรกรผู้ปลูกห้อมหัวใหญ่ต่อ กิโลกรัม 3.40 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาวิจัย ปัญหาจากการปลูกหอนหัวใหญ่ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ที่พายได้แก่ ปัญหาด้านทุนการผลิตสูง ปัญหาราคาผลผลิตตกค่า ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ปัญหาผลผลิตล้นตลาด ปัญหาห้องเย็นไม่เพียงพอ ปัญหาขาดแคลนเงินทุน และปัญหาอัตราการงอกต่างกันที่ต้องการ ซึ่งทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้คือ หน่วยงานราชการ ซึ่งได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับผู้ปลูกหอนหัวใหญ่ และชุมชนผู้ปลูกหอนหัวใหญ่แห่งประเทศไทย ควรให้ความสนใจในการตลาดมากขึ้น โดยการหาตัวครองรับผลผลิตที่ออกมานี้ มีการนำระบบการประกันราคามาใช้ และจัดทำแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกรรวมทั้งการตรวจสอบจับกุมการทำลายแหล่งลักษณ์นำเข้าเมล็ดพันธุ์นอกรอบบorders="0"/> นอกจากนี้แล้ว การให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิตแก่เกษตรกรรมมากขึ้น

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School Project of Maejo University in partial fulfillment
the requirements of the degree of Master of Business Administration in Business Administration

A STUDY OF CHIANG MAI FARMER'S COST AND RETURN ON PLANTING ONIONS IN 1998/99

By

KANAPORN KITTIKAM

MAY 2001

Chairman: Assistant Professor Choosak Jantangsiri

Department/Faculty: Department of Agricultural Business Administration and Marketing,
Faculty of Agricultural business

The objectives of this research were to study cost and return on growing onions of farmers in Chiang Mai in the crop year 1998/99, to compare cost and return in different growing areas in Chiang Mai and to find out problems facing the farmers. The data on cost and return on growing onions was collected from the members of Maewang Onion Grower Cooperative, Ltd. and Fang Onion Grower Cooperative, Ltd., and analyzed through the SPSS for Windows with the use of frequency, percentage, average, standard deviation and t-test.

The results indicated that the farmers in Chiang Mai had average production cost of 18,872.22 baht/rai, 3.17 baht/kg; average variable cost of 15,363.23 baht/rai, 2.58 baht/kg; and average fixed cost of 3,508.99 baht/rai, 0.59 baht/kg.

The farmers in Maewang district had the average production cost of 18,051.7 baht/rai, 3.24 baht/kg; average variable cost of 13,247.91 baht/rai, 2.38 baht/kg; and average fixed cost of 4,803.91 baht/rai, 0.86 baht/kg, respectively. The farmers in Fang district had the average production cost of 18,495.86 baht/rai, 3.02 baht/kg; average variable cost of 15,618.70 baht/rai, 2.55 baht/kg; and average fixed cost of 2,877.16 baht/rai, 0.47 baht/kg.

It was found that the average onion produce of the farmers in Chiang Mai was 5,947 kg/rai; average price, 5.90 baht/kg; average income, 35,087.30 baht/rai; average selling expenses, 206.72 baht/rai; and average net profit, 16,008.36 baht/rai, 2.69 baht/kg. The farmers in Maewang had average onion produce of 5,574.87 kg/rai; average price, 5.32 baht/kg; average income, 29,658.31 baht/rai; average selling expenses, 3.23 baht/rai; average net profit, 11,603.37 baht/rai, 2.08 baht/kg. The farmers in Fang had average onion produce of 6,133.06 kg/rai; average price, 6.47 baht/kg; average income, 39,680.89 baht/rai; average selling expenses, 310.14 baht/kg; and average net profit 20,874.89 baht/rai, 3.40 baht/kg.

The farmers in Maewang and Fang districts were found to be significantly different in their average variable cost, average fixed cost, average total production cost, average income, and average net profit.

The common problems of the farmers in Chiang Mai were high production cost, low prices of produce, labor shortage, excessive supplies, insufficient cold rooms, capital shortage, and a low seed germination rate. To solve these problems, related government agencies should play better roles in marketing, find markets for the produce, put the price guarantee system into use, get rid of illegal introduction of seeds, and disseminate knowledge of technology to farmers.